

УБЕЖДЕНИЕТО НА ЕХЛЮ СУННЕТ УЕЛ ДЖЕМААТ

Автор:

Мохамед бин Салех Ал - Отаимен

превод

Мохамед Рамадан Слим

عقيدة أهل السنة والجماعة

(باللغة البلغارية)

محمد بن صالح العثيمين

ترجمة: محمد رمضان سليم محمد

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف: +966114454900 فاكس: +966114970126 ص ب: 29465 الرياض: 11457

ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH

P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126

OFFICERABWAH

С името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния

Предговор

Славата е единствено за Аллах, поздрав и възхвала за онзи, след който няма друг пратеник, поздрав за неговото семейство и сподвижници.

Прегледах този синтезиран и ценен труд, говорещ за убеждението събран от професор, многоуважаваният Шейх Мухаммед ибн Салих ел-Усеймин. Изслушах целия труд¹ и видях, че обхваща и разяснява убеждението на Ехлю Суннет уел Джемаат² в раздел единобожие, имената и качества на Аллах, в разделите вяра в меляикетата³, книгите, пратениците, Съдния ден и вярата в съдбата с доброто и лошото в нея. Постарал се е в подготовката на този труд и е споменал онова, от което има нужда търсещият знание⁴ и всеки мюсюлманин, отнасящо се до вярата в Аллах, меляикетата, книгите, пратениците, Съдния ден и съдбата с доброто и лошото в нея. Също така е споменал много ползи отнасящи се до убеждението на мюсюлманина, които може би ги няма в повечето книги на подобна тематика. Аллах да му

¹ Защото е бил сляп

² Хората придържащи се към Сунната и колектива

³ Ангелите

⁴ Студентът

въздаде добро и да му надбави знание и напътствие.
Аллах да стори полза от тази и от останалите му книги, да
ни направи заедно с него и останалите мюсюлмани -
напътени и напътстващи, призоваващи към Аллах със
знание. Наистина Той е Всечуващ, Близък!

Следните думи бяха казани от нуждаещия се от
Всевишния Аллах - Абдулазиз ибн Абдуллах ибн Баз ,
Аллах да го опрости. Поздрав и възхвала към Пратеника
Мухаммед, към неговото семейство и сподвижници.

Главен отговорник към катедрата по научни изследвания,
фетви, призив и напътствие.

Въведение

С името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния

Слава на Аллах, Господарят на световите. Сполуката е за богобоязливите, а враждебността няма да бъде за друг, освен за угнетителите. Свидетелствам, че няма друг Бог достоен за обожаване освен Аллах – единствен, няма Той съдружник – истинският Владетел. Свидетелствам, че Мухаммед е негов раб и Пратеник, последния Пейгамбер⁵ и водач на богобоязливите. Възхвала за него, за семейството му, сподвижниците и онези, които го следват с добротворство до Съдния ден.

Наистина Аллах изпрати Своя Пратеник Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* с напътствието и истинската религия, като милост за световите, пример за вършещите добри дела и довод срещу всички раби.

Разясни чрез него и чрез онова, което му низпосла от Книгата⁶ и мъдростта⁷ всяко нещо, касаещо благополучието на рабите в религията и живота им. Разясни им правилното убеждение, праведните дела, възвишения морал и нрав. Пратеника */саллеллаху алейхи уе*

⁵ Вестител

⁶ Корана

⁷ Сунната

селлем/ остави своята общност⁸ върху ясен път, нощта му е като деня, никой не се отклонява от него, освен погубения!

Неговата общност, която откликна на Аллах и Неговия Пратеник пое по този път. Това са най-достоините създания от сахабетата⁹, табиин¹⁰ и онези, които ги последваха с добротворство. Те приложиха шериата¹¹ и се придържаха към неговата Сунна¹² с кътните си зъби¹³. Приложиха убеждението, ибадета¹⁴, морала и нрава, на който той ги научи. Така те се превърнаха в групата, която следва истината. Не може да им навреди онзи, който ги изостави или им се противопостави, докато дойде заповедта на Аллах, а те са върху този път.

Ние, слава на Аллах, следваме техните стъпки, вземаме за напътствие Корана, Сунната и техния пример. Изричаме това не за да се хвалим, а говорейки за благодатта, с която Всевишния Аллах ни е дарил и пояснявайки, че това трябва да е пътя на всеки един мюсюлманин.

Молим Всевишния Аллах да затвърди нас и всички мюсюлмани с утвърдено слово на този и отвъдния свят и да ни дари с милостта Си, наистина Той е даряващият.

⁸ Уммет

⁹ Сподвижниците.

¹⁰ Последователите на сахабетата.

¹¹ Законодателството.

¹² Думите, делата и одобренята.

¹³ Метафора за стриктно следване.

¹⁴ Богослуженията.

Заради важността на темата, в която ще говорим, и заради многобройните мнения на хората, породени от прищявки и незнание, сметнах за важно да напиша съкратен труд за нашето убеждение, убеждението на Ехлю суннет уел джемаат, а то е:

Вярата в Аллах, меляикетата, книгите, пратениците, Съдния ден и съдбата с доброто и лошото в нея. Моля Всевишния Аллах да стори това дело да бъде искрено за Него, печелейки Неговото задоволство и да бъде от полза за Неговите раби.

Нашето убеждение

Нашето убеждение е: Вярата в Аллах, в меляикетата, в книгите, в пратениците, в Съдния ден и в съдбата с доброто и лошото в нея.

Вярваме в господството на Всевишния Аллах, че Той е Твореца, Ваятеля, Владетеля и Управляващия всичко.

Вярваме в божествеността на Всевишния Аллах, че Той е единственото истинско божество, имащо право да бъде обожавано, и че обожаването на което и да е друго божество е невалидно.

Вярваме в Неговите имена и качества, че Той притежава най-прекрасните имена и най-извисените качества.

Вярваме в единството Му във всичко това. Вярваме, че няма сърдужник в господството Си, в божествеността Си и в имената и Своите качества.

Казва Всевишния Аллах: „Господарят на небесата и на земята, и на всичко между тях. На Него служи и търпелив бъди в служенето на Него! Нима знаеш подобен Нему!?” (Мерйем 65)

Вярваме, че Той е: „Аллах! Няма друг Бог освен Него – Вечноживия, Неизменният! Не Го обзема нито дрямка, нито сън. Негово е онова, което е на небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи пред Него, освен с Неговото позволение? Той знае какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. От Неговото знание обхващат само онова, което Той пожелае. Неговият Престол вмести и небесата, и земята, и не Му е трудно да ги съхрани. Той е Всевишния, Превеликия.” (Бакара 255)

Вярваме, че: „Той е Аллах, няма друг Бог освен Него, Знаещия и неведомото, и явното. Той е Всемилоствивия, Милосърдния.

Той е Аллах, няма друг Бог освен Него Владетеля, Пресветия, Съвършения, Утвърждаващия, Наблюдаващия, Всемогъщия, Подчиняващия, Превъзходния! Пречист е Аллах от онова, с което Го съдружават!

Той е Аллах Сътворителя, Изкусния, Ваятеля! Негови са

най-прекрасните имена. Прославя Го всичко на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Премъдрия.” (Хашр 22-24)

Вярваме, че: На Него принадлежи владението на небесата и на земята: „На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята. Сътворява Той каквото пожелае, дарява момичета на когото пожелае и дарява момчета на когото пожелае, или дарява момчета и момичета. И сторва неплоден когото пожелае. Той е Всезнаещ, Всемогъщ.” (Шура 49-50)

Вярваме, че: „ ...Няма подобен Нему. Той е Всечуващия, Всезрящия. Негови са ключовете на небесата и на земята. Той увеличава препитанието на когото пожелае и Той го намалява. Той всяко нещо знае.” (Шура 11-12)

Вярваме, че: „И няма по земята твар, препитанието на която да не е от Аллах. Той знае нейното обиталище и хранилище. Всичко е в ясна книга.” (Худ 6)

Вярваме, че: „В Него са ключовете на неведомото. Не ги знае никой друг освен Него. Той знае какво е на сушата и в морето; не пада и лист дори, без Той да знае; и няма зрънце в тъмнините на земята, и нито мокро, нито сухо, без да е записано в ясна книга.” (Енам 59)

Вярваме, че: „Единствено при Аллах е знанието за Часа. Той изсипва дъжда и знае какво има в утробите. И никой

не знае какво ще придобие утре, и никой не знае къде ще умре. Аллах е всезнаещ, сведущ” (Люкман 34)

Вярваме, че: Аллах говори, каквото пожелае, когато пожелае и както пожелае: „ ..и Аллах говори пряко на Муса.” (Ниса 164)

„И когато Муса дойде за определеното от Нас време, и неговият Господ разговаря с него..”

(Ел-Еараф 143)

„И призовахме го Ние от дясната страна на Планината, и го приближихме за тайна беседа.” (Мерйем 52)

Вярваме, че: „...Дори морето да е от мастило [за да се записват] Словата на моя Господ, морето ще се изчерпи, преди да се изчерпят Словата на моя Господ..” (Кехф 109)

„И ако всички дървета на земята станат калеми, и в морето придойдат още седем морета [мастило], няма да се изчерпят Словата на Аллах. Аллах е всемогъщ, премъдър.” (Люкман 27)

Вярваме, че: Неговите думи са най-съвършените, правдиви в известяването, справедливи в отсъждането и красноречиви в изказването.

Казва Всевишния Аллах: „Словото на твоя Господар бе завършено с истина и справедливост. Никой не ще подмени Неговите Слова. Той е Всечувашия, Всезнаещия.” (Ен’ам 115)

Също: „ .. А кой е по-правдив в словото си от Аллах!?” (Ниса 87)

Вярваме, че: Свещеният Коран са думите на Всевишния Аллах, реално са изречени от Него, предадени са на Джибрил, а Джибрил ги е низпослал в сърцето на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/:

„Кажи [о, Мухаммед]: “Светият Дух [Джибрил] го низпослава от твоя Господ с истината..” (Нехл 102)

„Този [Коран] е низпослан от Господа на световете. Спусна го довереният Дух [Джибрил] в твоето сърце, за да бъдеш от предупредителите на ясен арабски език.” (Шуара 192-195)

Вярваме, че: Аллах Всемогъщия се намира над Своите създания със Своята същност и качества, заради думите Му: „ .. Той е Всевишния, Превеликия.” (Бакара 255) и думите Му:

„Той е Севластващия над¹⁵ Своите раби, Той е Премъдрия, Сведуция.” (Енам 18)

Вярваме, че той е: „Който сътвори небесата и земята в шест дена. После се въздигна [безподобен] Той на Трона, управлявайки делата.” (Юнус 3)

Въздигането Му върху трона е: Въздигане със същността Му по начин, подобаващ и известен единствено и само на Него, Величествен е Той!

¹⁵ Върху тях със Своята същност, сила и владение

Вярваме, че: Той Всевишния е със Своите раби, като в същото време е върху Своя трон. Знае какво вършат, чува какво говорят и вижда какво правят. Подрежда делата им, дарява препитание на бедния, сразява угнетителя, дарява владението на когото пожелае и го отнема от когото пожелае. Въздига, когото пожелае и унизява, когото пожелае. Доброто е в ръцете Му и Той на всяко нещо е способен. Който притежава тези качества, Той реално е със Своите творения дори когато реално е върху Своя трон! „ ..Няма подобен Нему. Той е Всечувация, Всезрящия.” (Шура 11)

Ние не твърдим това, което твърдят пантеистите¹⁶ от Джахмие¹⁷ и подобните им, че Той е с творенията си на земята. Ние смятаме, че който твърди подобно нещо е неверник или заблуден, защото описва Аллах с нещо, което не Му подобава и то е недостатък.

Вярваме в това, което ни е известил за Него Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, че: Той слиза всяка последна третина от нощта до земното небе и казва: „Кой ще ме помоли за да му отговоря? Кой ще поиска от Мен, за да му дам? Кой ще Ме помоли за прошка, за да му опростя?” (Бухари)

¹⁶ Пантеизъм: Пантеизмът е възгледа, че Бог е всичко и всеки, и че всеки, и всичко е Бог. Пантеизмът прилича на политеизма (вярата в много богове), но го надхвърля, като учи, че всичко е Бог. Дървото е бог, скалата е бог, животното е бог, небето е бог, слънцето е бог, вие сте бог и т.н. Пантеизмът е презумпцията зад много култове и лъжливи религии (напр. индуизма и будизма до известна степен, различните култове на единството и обединението, поклонниците на „майката природа”).

¹⁷ Секта в Исляма

Вярваме, че: Той Пречист и Всевишен е, ще дойде в Съдния ден, за да отсъди помежду им, заради думите Му:

„Ала не! Когато земята бъде стрита на прах (заметръс ще обхване земята и в резултат на разрушенията тя ще бъде напълно изравнена).

И твоят Господар дойде с подредените в редици меляикета. И Адът бъде докаран в този Ден, човека ще си спомни тогава, ала защо ще му е спомнянето?”

(Феджр 21-23)

Вярваме, че Той Всевишния: „ .. прави, каквото пожелае.”
(Худ 107)

Вярваме, че Неговото желание – Всевишен е Той, е два вида:

1. Вселенско: Неговата повеля се случва, като не е задължително да харесва това. Тя е известна и като „желание”, като думите Му: „Ако Аллах бе поискал, дошлите след тях нямаше да се сражават, след като получиха ясните знаци, ала те се разделиха и някои от тях повярваха, а някои от тях не повярваха. Но, ако Аллах бе поискал, нямаше да се сражават. Аллах прави каквото пожелае.” (Бакара 253)

„И не ще ви помогне моят съвет, ако искам да ви посъветвам, ако Аллах иска да ви унищожи. Той е вашият Господ..” (Худ 34)

2. Шериатско: Не е задължително това желане непременно да се случи, защото това желание не е нищо

друго, освен обичано за Него, като думите Му: „ Аллах иска да приеме покаянието ви..” (Ниса 27)

Вярваме, че: Вселенското и шериатското Му желание следват Неговата мъдрост. Всяко нещо, което е постановил във вселената, или Неговите раби вършат,¹⁸ приближавайки се към Него от шериата, е породено и съвпада с мъдростта Му. Без значение дали сме схванали нещо от нея, или пък нашите ограничени мозъци са пропуснали.

„Не е ли Аллах Най-мъдрият съдник?” (Тин 8)

„ ..Кой отсъжда по-добре от Аллах, според хора убедени?” (Маиде 50)

Вярваме, че: Всевишния Аллах обича Своите приближени раби¹⁹ и те също го обичат:

„Кажете: “Ако обичате Аллах, последвайте ме и Аллах ще ви обикне..” (Ал-Имран 31)

„...[знайте, че] Аллах ще доведе хора, които обича и те ще Го обичат..” (Маиде 54)

„ ..Аллах обича търпеливите” (Ал-Имран 146)

„ .. А щом се върне, помирете ги справедливо и постъпете безпристрастно! Аллах обича безпристрастните.” (Худжурат 9)

„ .. и благодетелствайте! Аллах обича благодетелните” (Бакара 195)

¹⁸ Правят ибадет

¹⁹ Еулия

Вярваме, че: Аллах е доволен от вършенето на онова, което е постановил от думите и делата, и ненавижда онова, което е забранил от тях: „Ако Го отричат, Аллах не се нуждае от вас. И не приема Той неверието у Своите раби. А да сте признателни, това приема Той за вас..” (Зумер 7) „ .. Но Аллах възненавидя тяхното намерение и вся у тях леност, и им се рече: “Останете с оставащите!” (Теубе 46)

Вярваме, че: Аллах е доволен от онези, които вярват и вършат праведни дела: „ .. Аллах ще е доволен от тях и те ще бъдат доволни от Него. Това е за всеки, който се страхува от своя Господ.” (Бейине 8)

Вярваме, че: Аллах се гневи на онези, които заслужават Неговия гняв от неверниците или някои други: „ .. които допускат за Аллах лоша догадка. Над тях да е лошата превратност! Аллах им се разгневи и ги прокле, и пригответи за тях Ада.” (Фетх 6)

„... Ала, които разтварят гръд за неверието, над тях е гнева на Аллах и за тях има огромно мъчение.” (Нехл 106)

Вярваме, че: Аллах притежава лице, описано с достойнство и святост: „Но пребъдва Ликът на твоя Господар, Владетелят на величието и почитта.” (Рахман 27)

Вярваме, че: Аллах притежава две велики и щедри ръце: „ .. Не, Неговите Ръце са разтворени, раздава, както

пожелае.” (Маиде 64) „И не оцениха те Аллах с истинското Му величие. Земята, цялата ще бъде в Неговата Длан в Деня на възкресението, а небесата ще са сгънати в Десницата Му. Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!” (Зумер 67)

Вярваме, че: Аллах притежава две реални и истински очи, заради думите Му: „И направи Ковчега пред Нашите Очи и с Нашето откровение..” (Худ 37)

Пратеника /саллеллаху слрйхи уе селлем/ казва: „ Преградата Му е светлина. Ако я открие, пречистото Му лице ще изгори всичко онова, до което погледа Му достига²⁰. (Муслим) Ехлю суннет уел джемаат са единомушни, че Аллах притежава две очи. Тази теза е подкрепена от думите на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/, който казва за Деджал: „Наистина той е едноок, а наистина вашият Господар²¹ не е едноок.” (Бухари)

Вярваме, че Всевишният Аллах: „Не Го достигат погледите, ала Той достига погледите. Той е Всепроникващия, Сведущия.” (Ен’ам 103)

Вярваме, че: Вярващите ще видят своя Господар в Съдния Ден: „Едни лица в този Ден ще възсият. Към своя Господ ще гледат.” (Кияме 22-23)

Вярваме, че: Нищо не прилича на Всевишния Аллах, заради съвършенството на Неговите качества.

²⁰ Т.е. всичко

²¹ Аллах

„Нищо не прилича на Него и той е Всечуващ, Всевиждащ.“
(Шура 11)

Вярваме, че: „ ..Не го обзема нито дрямка, нито сън..“
(Бакара 255), заради съвършенството на живота и неизменността Си!

Вярваме, че: Не угнетява никого, заради съвършената Си справедливост, и защото не е нехаен за онова, което вършат Неговите раби. Това е така, заради съвършения контрол и всеобхватност, които притежава.

Вярваме, че: Нищо не го затруднява нито на небесата, нито на земята, поради съвършеното Си знание и способност. „Повелята Му, когато желае нещо, е само да му каже: “Бъди!” И то става.“
(Ясин 82) И защото не среща нито трудност, нито умора, поради съвършената Си сила: „ Сътворихме Ние небесата и земята, и всичко между тях в шест дни, без да Ни засегне умора.“ (Каф 38)

Вярваме в истинността на всичко онова, което Аллах потвърждава за Себе си или Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ от имената и качествата Му. **Но се разграничаваме от две големи опасности и те са: Оприличаване и задаване на въпроси.**

Оприличаването представлява: Да каже със сърцето или езика си: „Качествата²² на Всевишния Аллах са като тези на Неговите създания.“

²² Атрибутите

Задаването на въпроси представлява: Да каже със сърцето или езика отговаряйки на въпрос: „Същността на атрибутите на Аллах прилича на това и това.”

Вярваме във всяко нещо, което Аллах е забранил за Себе Си или пък Неговия Пратеник */саллеллаху алейхи уе селлем/* е забранил за Него и че тази забрана означава потвърждение за съвършенството на противоположното. Също така запазваме мълчание за онова, за което са премълчали Аллах и Неговия Пратеник.

Смятаме, че следването на този път е категорично задължително. Това е така защото онова, което Аллах е потвърдил или отрекъл за Себе си, то е известие, което Той Всевишния е съобщил за Себе си. А Той – Пречист е, е най-знаещ за Себе си, най-правдив в това, което казва, и притежава най-доброто слово, а рабите Му не могат да достигнат до това знание.

Онова, което Пратеника е потвърдил или забранил за Него, то е известие, което му е било съобщено от Аллах. Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* е най-знаещия човек за нашия създател, най-наставляващия, най-правдивия и красноречив сред хората. В думите на Всевишния Аллах, и в тези на Неговия Пратеник се крие пълното знание, правдивост и разяснение. Затова не може да има извинение за онзи, който отхвърля или се съмнява в приемането им.

РАЗДЕЛ: МЕТОДОЛОГИЯТА , КОЯТО СЛЕДВАМЕ ВЪВ ВЯРАТА

С всичко, което споменахме от качествата²³ на Всевишния Аллах, било то подробно или съкратено, потвърдено или отхвърлено, в това ние следваме книгата на Аллах и Сунната на нашия Пратеник, онова, което следваха първите от тази общност²⁴ и имамите²⁵ на напътствието след тях с увереност.

Виждаме като задължително явното следване на текстовете от Корана и Сунната в тази тема, разбирани дословно, както подобава към Великия Аллах!

Разграничаваме се от методологията на преиначаващите свещените текстове²⁶, които ги изопачават от значението, което са им дали Аллах и Неговият пратеник.

Разграничаваме се от методологията на отхвърлящите, които отричат значението, дадено им от Аллах и Неговия пратеник.

Разграничаваме се от методологията на преувеличаващите, които пренасят значението в оприличаване или се натоварват в разбирането му с онова, което не е по силите им.

²³ Атрибутите

²⁴ Сахабетата и Табиин

²⁵ Водачите

²⁶ Айетите и Хадисите

Дълбоко сме убедени, че онова, което е в книгата на Всевишния Аллах или в Сунната на Неговия пратеник */саллеллаху алейхи уе селлем/* не си противоречи, заради думите на Всевишния Аллах:

„Нима не размишляват над Корана? И ако бе от друг, а не от Аллах, щяха да открият в него много противоречия.” (Ниса 82). И защото противоречието в свещените текстове означава да се опровергават едни с други, а това е невъзможно да се случи с онова, което са ни съобщили Аллах и Неговия пратеник */саллеллаху алейхи уе селлем/*.

Онзи, който твърди, че в Книгата на Аллах или в Сунната на Неговия пратеник или между тях има противоречие, то е породено от лошата му цел и изкривяването на сърцето му. Този човек трябва да направи теубе²⁷ пред Всевишния Аллах и да се отърве от заблудата си.

Онзи, който си прави илюзията, че в Книгата на Аллах или в Сунната на Неговия пратеник или между тях има противоречие, това е породено или от недостатъчно знание, или слабо разбиране, или от неправилно размишляване. Такъв човек е нужно да се запаси със знание и да положи усилия в размишлението, докато му се изясни истината. А ако и тогава не му се изясни, то нека се обърне към по-знаещите от него, да престане с илюзиите си и да каже така, както казват утвърдените в знанието: “..Повярвахме в нея. Всичко е от нашия Господ.” (Ал-Имран 7) и да знае, че няма противоречие в Корана и Сунната, нито между тях!

²⁷ Покаяние

РАЗДЕЛ: ВЯРА В МЕЛЯИКЕТАТА

Вярваме в меляикетата²⁸ на Всевишния Аллах и че те са: „ ..само удостоени раби. Не Го изпреварват със слово и по Неговата повеля действат.”

(Енбия 26-27)

Всевишният Аллах ги сътвори от светлина, започнаха да му правят ибадет²⁹ и му се отдадоха в покорство. „ ..А онези, които са при Него, не се големят да Му служат и не се изморяват. Прославят Го нощем и денем, и не престават.” (Енбия 19-20)

Всевишният Аллах ги прикри от нас и не можем да ги видим, но ги показа на някои от Своите раби. Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* видя Джибрил в истинския му вид, притежаващ шестотин крила, засенчвайки хоризонта.(Бухари)

Също така Джибрил се яви пред Мерйем във вид на човек и разговаряха помежду си. Отиде при Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* във вид на мъж, който никой не познаваше, нямаше следи от път по него, със снежнобяла риза и много черна коса. Седна при Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*, допря коленете си до неговите и сложи дланите си върху бедрата му. Разговаряха с Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*, а след това извести сахабетата, че това бе Джибрил. (Бухари)

²⁸ Ангелите

²⁹ Богослужение

Вярваме, че меляикетата са натоварени със задачи.

От тях е Джибрил: Натоварен с откровението³⁰, слизайки с него от Аллах, към когото Той пожелае от Пейгамберите³¹ и Пратениците Си.

От тях е Микаил: Натоварен е с дъждовете и плодородието.

От тях е Исрафил: Натоварен е с протръбяването с рога, когато всичко ще погине и ще бъде съживено отново.

От тях е Меляикето на смъртта: Натоварен е с прибирането на душите при смъртта.

От тях е Меляикето на планините: Отговорен е за тях.

От тях е Малик: Пазителя на огъня.

От тях са: Меляикетата, отговорни за плода в утробата. и други, отговорни за опазването на хората. Има и такива, които са натоварени със записването на делата. При всеки човек има по две меляикета: „Отдясно и отляво на него стоят два записващи ангела. Не изрича и една дума, без да има готов надзорник при него.”(Каф 17-18)

Други са натоварени с разпита на мъртвеца след приключването на земния му път и поставянето му в гроба. При него идват две меляикета, които го питат за неговия Господар³², за неговата религия, за неговия пратеник и: „Аллах укрепва вярващите с непоколебимо слово и в земния живот, и в отвъдния. И оставя Аллах угнетителите в заблуда. Аллах прави, каквото пожелае.” (Ибрахим 27)

³⁰ Уахи

³¹ Вестителите

³² Бог

От тях има Меляикета, които са отговорни за обитателите на Дженнета³³: „...И ангелите ще влязат при тях от всички врати: “Мир вам, че изтърпяхте! И колко прекрасна е Последната обител!” (Раад 23-24)

Пратеникът */саллеллаху алейхи уе селлем/* ни съобщи, че всеки ден в Бейтул Меамур³⁴ на небето влизат седемдесет хиляди меляикета, на които никога повече редът им няма да се повтори, за да влязат отново, до Съдния ден! (Бухари)

РАЗДЕЛ: ВЯРА В КНИГИТЕ

Вярваме, че: Всевишният Аллах е низпослал книги на Своите пратеници - довод за световите. Учат ги чрез тях на мъдростта и ги благовещават.

Вярваме, че: Всевишният Аллах низпослава книга с всеки Пратеник заради думите Му: „Изпратихме Нашите пратеници с ясните знаци и низпослахме заедно с тях Книгата и везната, за да постъпват хората справедливо. И създадохме желязото. В него има огромна сила и облаги за хората, и за да изпита Аллах кой дори в уединение помага на Него [в религията] и на Неговите пратеници. Аллах е всемогъщ.” (Хадид 25)

³³ Рая

³⁴ Обитаваният дом: Дом, подобен на Кябе, който се намира на седмото небе и меляикетата правят таваф около него така, както хората обикалят около Кябе в Мекка.

От тези книги са ни известни следните:

А: Теурат³⁵- Всевишният Аллах я низпослава на Муса /саллеллаху алейхи уе селлем/, като тя е най-великата книга на синовете на Израил³⁶.

„Ние низпослахме Тората с напътствие в нея и със светлина. Пророците, които се отдадоха, съдят юдеите според нея; също така равините и правниците според онова от Писанието на Аллах, което им бе поверено да го пазят, и му бяха свидетели. И не се страхувайте от хората, а се страхувайте от Мен! И не продавайте Моите знамения на никаква цена! А който не съди според онова, което Аллах е низпослал тези са неверниците.“
(Маиде 44)

Б: Инджил³⁷- Всевишният Аллах я низпослава на Иса /саллеллаху алейхи уе селлем/, като тя е потвърждение и допълнение на Теурата.

„И изпратихме по следите им Иса, сина на Мерйем, да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Евангелието, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите.“ (Маида 46) „.. и за да ви разреши част от онова, което ви бе възбранено..“

(Ал-Имран 50)

В: Зебур-Всевишният Аллах я дава на Дауд /саллеллаху алейхи уе селлем/

Г: Страниците на Ибрахим и Муса /алейхима-с-саяту уесселям/

³⁵ Тората

³⁶ Якуб а.с.

³⁷ Евангелието

Д: Великият Коран – Всевишният Аллах го низпослава на последния Си пратеник Мухаммед
/саллеллаху алейхи уе селлем/.

„ .. беше низпослан Коранът за напътствие на хората и с ясни знаци от напътствието и разграничението..” (Бакара 185), който е изпратен: „ .. за да потвърди Писанията преди него и да бъде техен свидетел..” (Маиде 48)

Чрез него Аллах отменя всички предишни книги, ангажира се със запазването му от опити за промяна или подмяна: „Наистина Ние низпослахме напомнянето и наистина Ние непременно ще го съхраним.” (Хиджр 9), защото той ще остане довод за хората до Съдния ден. Що се отнася до предишните книги, тяхната валидност е временна. Тя приключва с низпославането на друга книга, която пояснява онова, което се е случило с предишната от промяна или изопачаване. Тези книги не са защитени от подобно нещо, затова в тях има промяна, изопачаване, допълване и съкращения.³⁸

„Някои от юдеите променят местата на думите..” (Ниса 46)
„Горко на онези, които с ръцете си пишат Писанието, после изричат: “Това е от Аллах.” за да го продадат на нищожна цена! Горко им заради онова, което ръцете им написаха и горко им заради онова, което придобиха!”
(Бакара 79)

” ..Кажете: “Кой тогава низпосла Писанието, което Муса донесе като светлина и напътствие за хората? Пишете го върху отрязъци, които показвате, но и много скривате..”
(Ен-ам 91)

³⁸ От хората.

„А група от тях четейки си кривят езиците, за да смятате, че това е от Писанието, а то не е от Писанието, и казват: “Това е от Аллах”, а то не е от Аллах, и изричат лъжа за Аллах, знаейки.

Не се е случвало човек, дарен от Аллах с Писанието и мъдростта, и пророчеството, да каже на хората: “Бъдете на мен раби, а не на Аллах!”

(Ал-Имран 78-79)

„О, хора на Писанието, Нашият Пратеник дойде при вас да ви поясни много от онова, което сте скривали от Писанието, и да ви извини за много. При вас дойде от Аллах светлина и ясно Писание.” До думите Му:

„Неверници са онези, които казват: “Аллах, това е Месията, синът на Мерйем.”

(Маида 15-17)

РАЗДЕЛ: ВЯРА В ПРАТЕНИЦИТЕ

Вярваме, че: Всевишният Аллах изпрати до хората пратеници: „Пратеници-благовестители и предупредители, за да нямам хората довод пред Аллах подир пратениците. Аллах е всемогъщ, премъдър.” (Ниса 165)

Вярваме, че: Първият от тях е Нух, а последния – Мухаммед */саллеллаху алейхим уе селлем/*.

„Ние ти дадохме откровение, както дадохме на Нух и на пророците след него..” (Ниса 163)

„Мухаммад не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещо.” (Ехзаб 40)

И че най-превъзходният от тях е Мухаммед, след това Ибрахим, след него Муса, след него Нух и тогава Иса синът на Мерйем. Те са споменати специално в думите на Всевишния Аллах:

„И приехме Ние от пророците обета им, и от теб, и от Нух, и Ибрахим, и Муса, и Иса, сина на Мерйем. Приехме от тях твърд обет. (Ехзаб 7)

Убедени сме, че Шериата³⁹ на Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* обхваща всички превъзходства и ползи от шериатите на споменатите предишни пратеници, заради думите Му:

„Той предписа за вас в религията онова, което завеща на Нух и онова, което разкрихме на теб [о, Мухаммед], и онова, което завещахме на Ибрахим и на Муса, и на Иса: “Привържете се към религията и не се разединявайте в нея!” (Шура 13)

³⁹ Конституцията

Вярваме, че: Всички пратеници са хора, които са сътворени⁴⁰ и никой от тях не притежава божествени способности. Всевишният Аллах казва за Нух /*алеихисселям*/, който е първия от тях:

„И не ви казвам: “При мен са съкровищниците на Аллах.”, нито: “Зная неведомото”; и не казвам: “Аз съм ангел” (Худ 31)

Всевишният Аллах заповядва на Мухаммед, който е последния от тях, да каже: „Кажете: “Не ви казвам, че при мен са съкровищниците на Аллах, нито знам неведомото, и не ви казвам, че съм ангел..” (Ен-ам 50)

„Кажете: “Не владея за себе си нито полза, нито вреда, освен ако Аллах не го е пожелал..” (Еараф 188) и „Кажете: “Аз нито мога да ви навредя, нито да ви бъда от полза.” Кажете: “Никой не може да ме защити от Аллах и не ще намеря убежище освен при Него.”

(Джин 21-22)

Вярваме, че: Раби, от рабите на Аллах, са дарени с писанието и са описани от Него в най-висша степен на покорство и богобоязън. Всевишният, възхвалявайки ги, казва за първия от тях - Нух: „о, потомство на онези, които пренесохме заедно с Нух!” Той бе признателен раб.” (Исра 3)

А за последния от тях Мухаммед казва: „Благословен е Онзи, Който низпосла на Своя раб Разграничаването, за да бъде предупредител за световите.” (Фуркан 1)

⁴⁰ От Аллах

А за други пратеници казва: „И спомни си Нашите раби Ибрахим и Исхак, и Якуб притежатели на сила и прозорливост!” (Сад 45) „И си спомни за нашия раб Дауд притежателя на силата! Той винаги се обръщаше към Нас” (Сад 17) „И на Дауд дарихме Сулейман. Прекрасен раб! Той винаги се обръщаше към Нас.” (Сад 30)

За Иса ибн Мерйем казва: „Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на Израил.” (Зухруф 59)

Вярваме, че: Всевишният Аллах е завършил посланията с посланието на Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* и че то е изпратено до всички хора, заради думите Му: „Кажете: “О, хора, аз съм Пратеника на Аллах при всички вас на Онзи, Чието е владението на небесата и на земята. Няма друг бог освен Него. Той съживява и Той умъртвява. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник неграмотния Пророк, който вярва в Аллах и в Неговите Слова, и го следвайте, за да сте напътени!” (Еараф 158)

Вярваме, че: Шериатът на Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* е религията Ислям, която Всевишния Аллах одобрява за Своите раби и че Всевишния Аллах не одобрява друга религия освен нея, заради думите Му: „Наистина религията при Аллах е Исляма” (Ал-Имран 19) и думите Му: „...Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия..” (Маиде 3) и заради думите Му: „А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.” (Ал-Имран 85) Смятаме, че онзи, който твърди за наличието на друга правилна и приета при Аллах религия освен Исляма, като Юдаизма, Християнството или друга, той излиза от Исляма, защото отхвърля ясните знамения от Корана. Смятаме, онзи, който отхвърля посланието на Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/*, че изпратено до всички хора, той отхвърля всички пратеници, дори и онзи, който твърди че следва и вярва в него, заради думите на Аллах: „Народът на Нух взе пратениците за лъжци.” (Шуара 105) С този аят Аллах казва, че са отхвърлили всички пратеници въпреки че преди Нух е нямало пратеник.

Казва Всевишният:

„Който не вярват в Аллах и в Неговите пратеници, и искат да отделят Аллах от Неговите пратеници казват: “Вярваме в едни и не вярваме в други”, и искат да поемат среден път, Тези са истинските неверници. И приготвихме за неверниците унижително мъчение.” (Ниса 150-151)

Вярваме, че: Няма друг пратеник след Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* и онзи, който твърди, че е пратеник след него или пък повярва на такъв, който твърди, че е пратеник, той излиза от Исляма, защото отхвърля Корана, Сунната и единодушието на мюсюлманите.

Вярваме, че: Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* има Хулефа и Рашидин⁴¹, които го наследяват в неговата общност притежаващи знание, призив и управление. Най-достойният и заслужаващ управлението от тях е Ебу Бекр ес-Сиддик, след това Омар ибн Хаттаб, след това Осман ибн Аффан, след това Али ибн ебу Талиб */радийеллаху анхум еджмеин⁴²/*.

По същия начин, както е подредбата им по превъзходство е подредбата им и в управлението на Халифата, защото Всевишния Аллах, Който притежава съвършената мъдрост не би позволил в най-достойните времена, каквото е времето на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* някой да заеме поста халиф, когато има друг по-добър и по-заслужаващ управлението от него.

Вярваме, че: Възможно е някой от тях да е по-добър в дадена насока от останалите Халифи, но в никакъв случай не ги превъзхожда изцяло във всичко, защото нещата, спечелващи превъзходството на дадена личност, са много и разнообразни.

⁴¹ Праведни Халифи

⁴² Аллах да е доволен от всички тях

Вярваме, че: Тази общност⁴³ е най-добрата и най-достоината при Всевишния Аллах, заради думите Му: „Вие сте най-добрата общност, изведена за хората. Повелявате одобряването и възбранявате порицаването, и вярвате в Аллах..” (Ал-Имран 110)

Вярваме, че: Най-достоините от тази общност са сахабетата⁴⁴, след това табиин⁴⁵, а след тях таби-табиин⁴⁶. Също така вярваме, че група от тази общност няма да престане да следва истината явно, няма да им навреди онзи, който им противоречи или пречи, докато не дойде повелята на Великия Аллах.

Също така сме убедени, че онова, което се е случило като раздор между сахабетата */радийеллаху анхум/*, е породено от интерпретация с положени усилия за нея. Онзи, който е интерпретирал вярно има две награди, а онзи, който е постъпил грешно има една награда и неговите грешки са простени.

Виждаме като наложително да престанем да ги обвиняваме или обиждаме и да не ги споменаваме освен с доброто и възхвалата, която заслужават. Задължително е да изчистим сърцата си от омраза или ненавист, към който и да е от тях, заради думите на Всевишния за тях: „Онези от вас, които раздаваха преди завземането [на Мека] и се сражаваха, не са равни [с останалите]. Те са на повисоко стъпало от онези, които раздаваха след това и се сражаваха. Но на всички тях Аллах обеща Най-прекрасното. Сведущ е Аллах за вашите дела.” (Хадид 10)

⁴³ Общността на Мухаммед

⁴⁴ Сподвижниците на Пратеника с.а.с.

⁴⁵ Учениците на сахабетата

⁴⁶ Учениците на учениците на сахабетата

И думите на Всевишния Аллах: „А които дойдоха след тях, казват: “Господи наш, опрости нас и братята ни, които ни изпревариха във вярата, и не влагай в сърцата ни омраза към онези, които повярваха! Господи наш, Ти си състрадателен, милосърден.” (Хашр 10)

РАЗДЕЛ: ВЯРА В СЪДНИЯ ДЕН

Вярваме в Сетния Ден, а той е Съдния, след който няма да има друг ден. Това е Деня, в който хората ще бъдат съживени, за да живеят вечно в дома на блаженството⁴⁷ или в дома на жестокото мъчение⁴⁸!

Вярваме в повторното съживяване на мъртъвците от Всевишния Аллах, след като Исафил протръби с рога за втори път. „И щом се протръби с Рога, всички на небесата и на земята ще паднат безжизнени, освен за когото Аллах не е пожелал. После още веднъж ще се протръби и ето ги станали чакат!” (Зумер 68)

Тогава хората ще излязат от гробовете за Господаря на световите боси, голи и необрязани. „...Както наченахме първото сътворяване, така Ние ще го повторим обещание от Нас. Ние непременно ще го направим.” (Енбия 104)

Вярваме, че: Книгите с делата ще бъдат давани в десницата или в лявата ръка зад гърба на човек: „А от онзи, чиято книга [за делата] му се даде в десницата, ще се потърси лека сметка и ще се завърне при своите хора [в Рая] щастлив.

⁴⁷ Дженнета

⁴⁸ Джехеннема

А онзи, чиято книга му се даде откъм гърба, той ще зове за [своето] унищожение и ще гори в пламъци.”

(Иншикак 7-12)

„И привързахме делата на всеки човек към неговата шия. И в Деня на възкресението ще му извадим книга, която той ще намери разтворена:

“Чети своята книга! Достатъчен си Днес да направиш равносметка за себе си.” (Исра 13-14)

Вярваме, че: В Съдния ден ще бъдат сложени везните и никой не ще бъде угнетен с нищо:

„Който извърши добро, дори с тежест на прашинка, ще го види. И който извърши зло, дори с тежест на прашинка, ще го види.” (Зелзеле 7-8)

„Чиито везни натежат, тези са сполучилите.

А чиито везни олекнат, тези са се погубили, и в Ада ще пребивават вечно. Огънят ще обгаря лицата им и в него ще се гърчат.” (Му’минун 102-104)

„Който дойде с добрина, ще има десет като нея. А който дойде със злина, ще му се въздаде само колкото нея и не ще бъдат угнетени.” (Ен-ам 160)

Вярваме във: Великото застъпничество на Пратеника

/саллеллаху алейхи уе селлем/ **конкретно.** Ще се застъпи пред Всевишния Аллах с Негово позволение, за да започне отсъждането между хората. Тогава, когато ще бъдат обзети от непоносими грижа и притеснение, ще отидат при Адем, след това при Нух, Ибрахим, Муса, Иса и накрая при Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*. (Бухари)

Вярваме в застъпничеството за онзи от мюсюлманите, който е влязъл в огъня, за да излезе от него. То принадлежи на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* и на другите от пратениците, вярващите и мелякетата. Също така, Всевишния Аллах ще извади от огъня хора от мюсюлманите без застъпничеството на някого, а поради Своето превъзходство и милост. (Бухари)

Вярваме, че: Езерото на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* съществува. Водата му е по-бяла от мляко, по-сладка от мед, а аромата ѝ е по-приятен от миск.

Дължината и ширината му са по един месец път. Съдовете за водата му са като звездите - на брой и красота! Ще отидат при него вярващите от неговата общност. Който отпие от него, никога повече няма да ожаднее! (Бухари)

Вярваме че: Моста Сират е разположен върху Джехеннема и хората ще минават по него със скорост, зависеща от техните дела. Първият от тях ще мине като светкавица, следващия като вятър, следващия като птица, а следващия тичайки бързо. Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* ще стои прав до моста и ще казва: „О, Аллах, спаси ги, спаси ги!“, докато дойде време, в което делата на рабите са недостатъчни. Тогава ще има някой, който ще ги спъва, а от двата края на моста Сират има вързани кучета, които ще захапват онези, за които им бъде заповядано. Може би някой, който е одраскан да се спаси, а друг да бъде блъснат от него в огъня. (Бухари)

Вярваме във всяко нещо, което е дошло в Корана и Сунната, съобщаващо ни за този велик Ден и какво ще се случи в него – Аллах да ни помага и улеснява в него чрез Своята щедрост и благодат!

Вярваме в застъпничеството на Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/ за обитателите на Дженнета, за да влязат в него. Това застъпничество е специално за Пратеника /саллеллаху алейхи уе селлем/.

Вярваме в Дженнета и в Джехеннема.

Дженнета: Това е обиталището на блаженството, което Всевишния Аллах е приготвил за вярващите - богобоязливи. В него има такова блаженство, каквото око не е виждало, ухо не е чувало, нито човек си е представял! „Никой не знае каква радост за окото е скрита за тях въздаяние за онова, което са вършили.“ (Седжде 17)

Джехеннема: Това е обиталището на мъчението, което Всевишния Аллах е приготвил за неверниците - угнетители. В него има такова мъчение и наказание, каквото човек дори не си е помислял.

„И кажи: “Истината е от вашия Господар. Който желае, да вярва, а който желае, да остане неверник! Ние приготвихме за угнетителите Огъня, загражденията на който ги обкръжават. И ако викнат за помощ, ще им се помогне с вода като разтопен метал, която изпича лицата. Колко гнусно е такова питие и колко лошо място е там за отсядане!” (Кехф 29)

Дженнета и Джехеннема същесвтуват в момента и никога няма да изчезнат!

„...Онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела, Той ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Аллах е приготвил за тях хубаво препитание.” (Таляк 11)

„Аллах прокле неверниците и пригответи за тях Пламъци. Там ще пребивават вечно и не ще намерят нито покровител, нито избавител.

В Деня, когато лицата им бъдат преобръщани в Огъня, ще рекат: “О, да се бяхме покорили на Аллах и да се бяхме покорили на Пратеника!” (Ехзаб 64-66)

Свидетелстваме с Дженнет за всеки, за който са засвидетелствали Корана и Сунната конкретно или чрез описание!

От конкретното свидетелство: Свидетелството за Ебу Бекр, Омар, Осман, Али и подобните им, които Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* определи.

От свидетелството чрез описание: Свидетелството за всеки вярващ или богобоязлив.

Свидетелстваме с Джехеннем за всеки, за който са засвидетелствали Корана и Сунната конкретно или чрез описание!

От конкретното свидетелство: Свидетелството за ебу Лехеб и Амр ибн Лухи'й ел-Хаззаи и подобните им.

От свидетелството чрез описание: Свидетелството за всеки неверник, извършващия голям ширк⁴⁹ или двуличника⁵⁰.

⁴⁹ Съдружаване

⁵⁰ Който демонстрира пред хората, че е мюсюлманин и скрива неверието си от тях

Вярваме, че изпитанието в гроба съществува:

Това е разпитът на мъртвеца в гроба за неговия Господар, религия и пратеник. „Аллах укрепва вярващите с непоколебимо слово и в земния живот, и в отвъдния.” (Ибрахим 27) и вярващия казва: „Моят Господар е Аллах, моята религия е Исляма и моят пратеник е Мухаммед /саллеллаху алейхи уе селлем/.

А неверникът и двуличникът казват: „ Не знам, чух хората да казват нещо и аз го казах.”

Вярваме в: Блаженството в гроба за вярващите:

„на които пречисти ангелите прибират душите. Ще им кажат: “Мир вам!” Влезте в Рая заради онова, което сте вършили!” (Нехл 32)

Вярваме в: Мъчението в гроба за угнетителите -

неверници: „И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах или казва: “Бе ми разкрито”, а нищо не му е било разкрито. И който казва: “Ще спусна и аз нещо подобно на онова, което Аллах низпосла.” И да би видял как угнетителите са във въртопа на смъртта, и ангелите протягат ръце: “Изведете душите си! Днес ще ви се въздаде мъчението на позора заради неправдата, която говорехте за Аллах и защото пред Неговите знамения се възгордявахте.” (Ен-ам 93)

Хадисите в тази тема са много и известни. Затова всеки вярващ е длъжен да вярва във всичко онова, което се намира в Корана и Сунната свързано с тези неведоми неща. Да не ги противопоставя на онова, което вижда в този свят, защото наистина нещата от отвъдния свят не могат да се сравняват с нещата от този, поради огромната разлика между тях. Аллах е нашият помощник!

РАЗДЕЛ: ВЯРА В СЪДБАТА

Вярваме в съдбата с доброто и лошото в нея. Съдбата е предопределението на Всевишния Аллах за създанията, базирайки се на мъдростта и знанието, което Той изначало притежава.

Съдбата има четири степени:

Първата степен: Знание

Вярваме, че Всевишния Аллах знае всяко нещо. Знае онова, което е било, онова, което се случва и онова, което ще бъде занапред чрез всеобхватното Си и съвършено знание. При Него информацията не се обновява, защото няма нещо, което не е знаел, нито пък забравя след като е узнал.

Втората степен: Записване

Вярваме, че Всевишния Аллах е записал в Леух ел-Мехфуз⁵¹ онова, което ще се случи до Съдния ден.

„Нима не знаеш, че Аллах знае всичко на небесата и на земята!? Всичко това е в Книга. За Аллах то е лесно.“
(Хадж 70)

⁵¹ Книгата майка, в която е записано всичко до най-малката подробност

Третата степен: Желание

Вярваме, че Всевишния Аллах е пожелал всичко онова, което е на небесата и земята и нищо не се случва, освен по Неговата воля. Онова, което Той е пожелал, се случва, а онова, което не е - не се случва!

Четвъртата степен: Сътворение

Вярваме, че : „Аллах е Творецът на всяко нещо и Той е Разпоредителят за всяко нещо.

Негови са ключовете на небесата и на земята.

А които отричат знаменията на Аллах, те са губещите.”
(Зумер 62-63)

Това са четирите степени, които обхващат онова, което е от Всевишния Аллах, а също така и онова, което е от неговите раби. Затова всяко нещо, което рабът върши от думи или дела, то се знае от Всевишния Аллах, записано е при Него, Всевишния Аллах е пожелал това нещо да се случи и го е сътворил.

„за всеки от вас, който желае да е на Правия път. Тогава ще пожелавате само онова, което желае Аллах, Господът на световите.” (Текуир 28-29)

„ .. Но ако Аллах бе поискал, нямаше да се сражават. Аллах прави каквото пожелае.” (Бакара 253)

„ .. А ако Аллах бе пожелал, нямаше да сторят това. Остави ги с техните измислици!” (Ен’ам 137)

„А Аллах е сътворил и вас, и онова, което правите.”
(Саффат 96)

Наред с това вярваме, че Всевишния Аллах е дарил Своите раби с право на избор и свободна воля.

Доказателствата за това са следните:

Първо: „...и отивайте при вашите ниви както пожелаете.” (Бакара 223) „А ако искаха да излязат [за битка], щяха да се подготвят за това.” (Теубе 46)

Аллах потвърждава, че Неговите раби имат свойството да отиват и да се подготвят с желанието си.

Второ: Ако човек нямаше право на избор и свободна воля, отправянето на заповеди и забрани към раба щеше да е натоварване с нещо непосилно. А това е нещо, което мъдростта и правдивите слова на Всевишния Аллах отхвърлят. „Аллах не натоварва една душа с повече от онова, което може да носи.” (Бакара 286)

Трето: Похвалата на добротвореца за добрината му, порицанието на грешника за греха му и възмездието на всеки един от тях с онова, което заслужава. Ако делата не се случваха с правото на избор и свободната воля, похвалата на добротвореца щеше да е напразна, а наказанието на грешника – гнет. Но Всевишният Аллах е пречист от безсмислени действия или гнет.

Четвърто: Всевишният Аллах изпрати пратеници: „пратеници-благовестители и предупредители, за да нямам хората довод пред Аллах подир пратениците. Аллах е Всемогъщ, Премъдър.” (Ниса 165)

Ако делата на хората не бяха породени от свободната им воля и право на избор, доводът с изпращането на пратениците щеше да е невалиден.

Пето: Всеки човек, който извършва някакво действие усеща, че го прави свободно без никаква принуда. Така той става и сяда, влиза и излиза, пътува и отсяда с цялата

свобода на избора и желанието си, без да чувства, че някой го принуждава за това. Нещо повече! Той прави ясна разлика между това, да направи нещо по собствено желание или да извърши нещо друго по принуда.

По същия начин Шериата прави разграничение между двете неща от гледна точка на постановленията. Затова не наказва извършителя, ако е извършил нещо по принуда, що се отнася до правото на Всевишния Аллах.

Твърдим, че грешникът не може да има довод, оправдавайки се с предопределеното от Всевишния Аллах. Това е така, защото грешникът престъпва към греха със своя избор и свободна воля без да знае, че Всевишния Аллах му го е предписал, докато предписаното не се случи. „...И никой не знае какво ще придобие утре, и никой не знае къде ще умре. Аллах е Всезнаещ, Сведущ.” (Люкман 34)

Тогава как би бил правилен довод, с който извършителя не е бил наясно по време на извършване на действието, от което се оправдава? Всевишния Аллах опровергава този довод с думите Си: „Онези, които Го съдружават, ще кажат: “Ако пожелаеше Аллах, нямаше да съдружим нито ние, нито нашите бащи, и нямаше да възбраним нищо.” Така отричаха и онези преди тях, докато вкусиха Нашето мъчение. Кажете: “Имате ли знание, та да го изявите пред нас? Вие следвате единствено догадката и само предполагате.” (Ен’ам 148)

Казваме на грешника, който се оправдава със съдбата:

Защо не се покоряваш на Аллах с довода, че Всевишния Аллах ти го е предписал така както се оправдаваш, че ти е предписал да вършиш грях, след като няма никаква разлика между двете неща от гледна точка на предопределеното, преди да си извършил едното от тях? И защо, след като Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* извести сахабетата, че на всеки един е записно мястото му в Дженнета и мястото му в Джехеннема казаха:

„Да се осланяме ли на предопределеното и да оставим вършенето на дела?“ Каза им: „Не! Работете, всеки е улеснен за онова, за което е сътворен.“ (Бухари)

И казваме още на грешника, който се оправдава със съдбата: Ако искаш да пътуваш за Мекка, а до там има два пътя и доверен човек ти каже, че единият от тях е труден с препятствия, а другия – лесен, непременно ще избереш по-лесния и не би избрал по-трудния, кавайки: „Наистина ми е писано да избира по-трудния.“ Ако направиш това, хората ще те сметнат за луд.

Също така на такъв човек казваме: Ако ти бъдат предложени две длъжности, едната от които е с по-добри условия от другата, ти непременно ще избереш тази с по-добрите условия без да се замисляш. Тогава как е възможно да избереш за откъдния си живот нещо, което е в твой ущърб, а след това да се оправдаваш със съдбата?

Също така му казваме: Виждаме, че когато се разболееш, не оставяш лекарска врата на която да не почукаш, търсейки лечение. Търпиш на болката от операцията и на горчивината на лекарствата, за да се излекуваш. Тогава защо не правиш така, когато сърцето ти се разболее от многото грехове?

Вярваме, че: лошото не се приписва на Всевишния Аллах, заради съвършената Му милост и мъдрост, която притежава. Казва Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*: „Злото не ти подобава”. (Муслим) Така че в самото отсъждане на Всевишния Аллах няма и не може да има никакво зло, защото то произлиза от милост и мъдрост. Злото се намира в онова, което е предписал да се случи поради своето знание за това. Казва Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* в два кунут⁵²: „Предпази ме от лошото, което си предопределил.” (Ебу Дауд)

В тази два той */саллеллаху алейхи уе селлем/* приписва злото на предопределението, въпреки това то не е изцяло и категорично. От една страна е зло, а от друга добро. Или в дадена ситуация може да е зло, но в друга е добро.

Развалата по земята причинявана от сушата, болестите, бедността и страха са зло, но от друга са добро.

Всевишният Аллах казва: „Разрухата по сушата и в морето се появи заради онова, което ръцете на хората сториха, за да ги накара Той да вкусят част от онова, което са извършили, и за да се покаят.” (Рум 41)

Отрязването на ръката на крадеца и наказанието за прелюбодееца са зло за тях от една страна и добро от друга. Зло е, защото претърпяват болка и поражение, но е добро, защото получават опрощение и пречистване. Те няма да бъдат наказвани два пъти - и на този и на отвъдния свят, а от тази гледна точка това е добро. Също така тези наказания стават причина за запазване на богатството, честта и родословното дърво на хората, което е нещо добро.

⁵² Молитвата на изгубилия надежда

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Това, което се съдържа в нещата, които изредихме, е върховното убеждение на мюсюлманина. То дарява многобройни ползи на онзи, който вярва и е убеден в тях.

От плодовете на вярата в Аллах:

Вярата във Всевишния Аллах и в Неговите имена и качества дарява на вярващия необходимата доза любов и възвеличаване към Аллах, за да може да изпълнява Неговите заповеди и да страни от Неговите забрани. А покорството пред заповедите на Всевишния Аллах и отбягването на забраните Му спечелват на вярващия и обществото пълното щастие и на двата свята. „На всеки вярващ, мъж или жена, който извършва праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем награда по-хубава от онова, което са вършили.” (Нехл 97)

От плодовете на вярата в меляикетата:

Първо: Знание за величието на техния Създател Благословен и Всевишен е Той, както и за силата и владението Му.

Второ: Благодарност към Него Всевишния, заради грижата му към рабите Си поставяйки меляикета, които ги пазят, записват делата им и се грижат за тях.

Трето: Любовта и съвършенството, с която меляикетата вършат ибадет на Всевишния Аллах и молят прошка за вярващите.

От плодовете на вярата в Книгите:

Първо: Да знаем, че Всевишния Аллах ни обича и се грижи за нас, защото низпослава книга на всеки народ, с която ги напътства чрез нея.

Второ: Проявата на мъдростта на Всевишния Аллах, постановявайки в тези книги онова, което е най-подходящо за всяка общност. Последната от тези книги е великия Коран, който е актуален за всички хора, за всяко време и място до Съдния ден.

Трето: Благодарност към Всевишния Аллах за това.

От плодовете на вярата в Пратениците:

Първо: Да знае, че милостта на Всевишния Аллах е огромна, защото ни изпраща достойни пратеници, за да ни напътстват и наставляват.

Второ: Благодарност към Всевишния Аллах за този огромен благодат.

Трето: Обич и балгослов към пратениците така, както им подобава, защото те са вестителите на Всевишния Аллах и най-чистите му раби. Изпълниха повелите Му, оповестиха посланието, наставлиха хората, търпяха на трудностите и обожаваха Аллах по най-добрия начин.

От плодовете на вярата в Съдния ден:

Първо: Стремехът за покорство и подчинение към Всевишния Аллах с надежда за награда и отдалечаване от неподчинението Му, страхувайки се от наказание в този ден.

Второ: Спокойствието за вярващия, че онова, което е изпуснал като наслада от този свят ще му бъде дадено в отвъдния многократно повече.

От плодовете на вярата в Съдбата:

Първо: Разчитането на Всевишния Аллах, когато човек взема предпоставки за нещо, защото и предпоставките и резултатът са предопределени от Всевишния Аллах в съдбата.

Второ: Лекота за душата и спокойствие за сърцето, когато разбере, че всичко което се случва е предопределено от Всевишния Аллах. Тогава душата и сърцето му се успокояват и е доволен от онова, което Аллах му е предопределил. Няма човек, който да е по-спокоен и с по-прекрасен живот от онзи, който вярва в съдбата.

Трето: Премахване на горделивостта от душата, когато получи нещо, което човек е искал, защото постигането му е благодат от Аллах с това, че му е предопределил да направи съответните предпоставки, за да постигне успех в дадената цел. Така той благодари на Всевишния Аллах и се спасява от горделивостта и егото.

Четвърто: Премахва притеснението и разочарованието, когато не успее да постигне нещо или му се случи нещо нежелано. Той знае, че това е предопределено в съдбата от Всевишния Аллах, Владетеля на небесата и земята и че е неизбежно. Търпи и се надява на награда. Именно към това подтиква Всевишния Аллах с думите Си: „Не се случва беда, преди да сме я породили, нито на земята, нито с вас самите, без да е [записана] в Книга. За Аллах това е лесно. За да не страдате за онова, което ви се е изплъзнало и да не ликувате за онова, което ви е дошло. Аллах не обича горделивите, самохвалците.”
(Хадид 22-23)

Молим Всевишния Аллах да ни затвърди върху това убеждение и да ни даде сполука за постигането на плодовете от него. Да ни надбави от Своето превъзходство и да не отклонява сърцата ни след като ни е напътил. Да ни дари с милост от Себе си, наистина Той е Даряващия. Славата е единствено и само за Господаря на световите.

О, Аллах, молим те да възхвалиш и благословиш нашия Пратеник Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/*, неговото семейство, сподвижници и онези, които ги следват с добро!

Мухаммед ибн Салих ел-Усеймин
30 Шаууал 1404г. по Хиджри

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор на Шейх Абдулазиз ибн Баз.....	1
Въведение на автора.....	3
Нашето убеждение: Вярата ни в Аллах.....	5
Вяра в единството на господството, божествеността и имената и качествата на Всевишния Аллах.....	5
Айетул Курси.....	6
Знанието и думите Му.....	8
Всевишността, възкачването и близостта на Аллах.....	9
Неверието или заблудата за онзи, който каже, че Аллах е на земята с творенията Си.....	10
Слизането Му на земното небе и пристигането Му в Съдния ден, за да отсъди между Своите раби.....	10
Желанието на Аллах е два вида: Вселенско и Шериатско.....	11
Желанието на Всевишния Аллах: Вселенско и Шериатско, което е породено и в съгласие с мъдростта Му.....	12
Любовта, доволството, ненавистта и гнева Му.....	12
Лицето, двете ръце и двете Му очи.....	13
Вярващите ще видят Господар си в Съдния ден.....	14
Забраната за оприличаване на Всевишния Аллах поради съвършенството на Неговите качества.....	14
Забраната Аллах да бъде описван със: Забравяне, сън, гнет, нехайство, безпомощност, умора и изтощение.....	15
Потвърждение на Неговите качества и атрибути без никакво оприличаване със създанията.....	15
Запазване на мълчание за онова, което са премълчали Аллах и Неговия Пратеник.....	16

Задължителността за следването на този метод и пояснение на това.....	16
В думите на Аллах и на Неговия Пратеник се крие съвършеното знание, правдивост и пояснение.....	16

РАЗДЕЛ: МЕТОДОЛОГИЯТА, КОЯТО СЛЕДВАМЕ ВЪВ ВЯРАТА

Авторът, потвърждавайки или отхвърляйки нещо, се осланя на Корана, Сунната и пътя на първите мюсюлмани и имами.....	17
Необходимостта от следването на явното в Корана и Сунната.....	17
Авторът се разграничава от методологията на преиначаващите, отхвърлящите и преувеличаващите свещените текстове.....	17
Онова, което е дошло в Корана и Сунната, е истина.....	18
Няма противоречие в Корана и Сунната, нито между тях.....	18
Онзи, който твърди, че има противоречие, е с отклонено сърце.....	18
Причината за илюзията на някои хора, че има противоречие между свещените текстове, е породена от недостатъчно знание, слабо разбиране или неправилно размишляване.....	18
Постъпката на онзи, на който не му е ясно нещо от Корана и Сунната.....	18

РАЗДЕЛ: ВЯРА В МЕЛЯИКЕТАТА

Вярата в меляикетата.....	19
Пояснение на задълженията, с които меляикетата са натоварени.....	20
Бейтул Меамур.....	21

РАЗДЕЛ: ВЯРА В КНИГИТЕ

Вярата в книгите.....	21
Аллах низпослава книга с всеки пратеник.....	21
Книгите са ни известни.....	22
Коранът обобщава всички предишни книги и е под защитата на Всевишния Аллах.....	23
В предишните книги има промяна и подмяна.....	23

РАЗДЕЛ: ВЯРА В ПРАТЕНИЦИТЕ

Вярата в пратениците и мъдростта от тяхното изпращане.....	25
Първият пратеник е Нух, а последния - Мухаммед.....	25
Най-достоините пратеници определени от Аллах.....	25
Шериятът на Мухаммед <i>/саллеллаху алейхи уе селлем/</i> обхваща превъзходствата на предишните законодателства, които са донесли тези пратеници.....	25
Пратениците са сътворени хора и раби, от рабите на Аллах, които са почетени с посланието, без да имат никакъв дял от божествеността.....	26

Шериатът на Мухаммед <i>/саллеллаху алейхи уе селлем/</i> е Исляма, който е одобрен от Всевишния Аллах.....	28
Който твърди, че Аллах ще приеме друга религия освен Исляма той неверник.....	28
Който отхвърли посланието на Пратеника <i>/саллеллаху алейхи уе селлем/</i> , той отхвърля посланията на всички пратеници.....	28
След Мухаммед <i>/саллеллаху алейхи уе селлем/</i> няма друг пратеник или послание, а онзи, който твърди, че има, е неверник.....	29
Праведните Халифи: Най-достойният от тях е с най-голямо право да бъде Халиф.....	29
Някой може е по-превъзходен от друг в дадено нещо, но не и изцяло.....	29
Тази общност е най-добрата, а най-добрите от тази общност са сахабетата, табиин и таби-табиин.....	30
Винаги ще има група от тази общност, която ще е върху истината.....	30
Онова, което се е случило като раздор между сахабетата, е породено от интерпретация.....	30
Задължителността от спирането на обвиненията по техен адрес.....	30

РАЗДЕЛ: ВЯРА В СЪДНИЯ ДЕН

Вярата в Съдния ден.....	31
Вяра в повторното съживяване, книгите с делата и везните.....	31
Общо и конкретно застъпничество.....	33
Езерото на Пратеника <i>/саллеллаху алейхи уе селлем/</i> и моста Сират.....	33
Вярата в Дженнета и Джехеннема и пояснение, че те съществуват в момента и че никога няма да изчезнат....	34
Конкретно и общо свидетелство с Дженнет за някакого.....	35
Вяра в изпитанието в гроба, с мъчението и блаженството в него.....	36
Няма противоречие между нещата от неведомото и нещата, които виждаме в този свят.....	37

РАЗДЕЛ: ВЯРА В СЪДБАТА

Вярата в съдбата.....	37
Степените на вярата в съдбата са четири: Знание, записване, желание и сътворение.....	37
Човек притежава способност и свободна воля.....	39
Доказателство, че човек притежава способност и свободна воля.....	39
Грешникът не може да се оправдава със съдбата – пояснение.....	40
Злото не се приписва на Всевишния Аллах и онова, което е предписал, е категорично и само добро.....	42
Злото в присъдите от една страна и доброто им от друга.....	42

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Ползите от това убеждение са много и благодатни.....	43
От плодовете на вярата в Аллах.....	43
От плодовете на вярата в меляикетата.....	43
От плодовете на вярата в книгите.....	44
От плодовете на вярата в пратениците.....	44
От плодовете на вярата в съдния ден.....	44
От плодовете на вярата в съдбата.....	45